

fritages for den dem paahvilende Gageffat, under de for Diebliffet stedfindende Forhold neppe vilde tilveiebringe noget Indtægt fra en Del af Plantageeierne, skjønnes ikke at frembyde nogen afgjørende Indvending. Om den paagjældende Skat burde opkræves som en egentlig Indkomstskat eller som en Formue- og Leilighedsstat, anseer jeg det ufornuødent at udtale mig om, men det skjønnes dog ikke rettere end at man, forsaavidt sidsnævnte Skatteform valgtes, passende vilde kunne derigjennem opkræve et Beløb, svarende omtrent til 2 pCt. af en i nær Overensstemmelse med Reglerne i Lov af 19 Febr. 1861 (om den kjøbenhavnske Indkomstskat) opkrævet Skat. Sætter man den Indtægt, hvorved Stattepligten begynder, til \$ 500, som er den Indkomst, der alternativt med en vis Eiendomsbesiddelse giver Valgret og Valgbarhed til Colonialraadet, vil man, da der i Henhold til den vedlagte, gjennem Præsidentskabet for St. Croix modtagne Fortegnelse paa Den findes 207 Individer med en aarlig Indtægt af \$ 600 og derover og en samlet Indtægt af \$ 386,400, og der endvidere antages at være 90 Individer med en Indtægt fra \$ 500 til 600, for hvilke der regnes en samlet Indtægt af \$ 45000, ved Ansættelsen af Fradraget i Analogi af Loven af 1861 efter vedlagte Schema A, henholdsvis Schema B, komme til en samlet Statteindtægt af \$ 375,400, henholdsvis \$ 364,850, som ved en Skatteprocent af 2 vilde give c. \$ 7500, henholdsvis c. \$ 7300. I det der til nærmere Dplysning vedlægges en af Præsidentskabet for St. Croix forfattet Opgjørelse med et Supplement, der viser, hvorledes Indtægterne antages at fordele sig paa de forskjellige Kategorier, som vilde komme ind under en personlig Skat, skal jeg endnu bemærke, at i den af Colonialraadet i sin Tid afgivne allerunderdanigste Betænkning over Udkast til Budgettet for 1864—65 henleedes Opmærksomheden paa den fuldstændige Mangel af al directe personlig Skat, være sig i Form af en Næringsstat, Indkomstskat eller Formuestat eller under hvad andet Navn den kunde opkræves (Colonialraadstidende Anh. B Side 3).

Ligesom man ved Indførelsen af en directe personlig Skat vilde udfylde en Lacune i Dens Beskatning, vilde det Samme paa den indirecte Beskatnings Omraade kunne opnaaes ved Indførelsen af en ny Skat. I saa Henseende frembyder sig efter min Formening som passende Beskatningsgjensstand Fortæringen af Rom. Ligesom man i vistnok alle europæiske Stater gennem en paa Fabrikationen af destillerede Drikke lagt Afgift har søgt at ramme Forbrugerne af disse, har man udenfor Europa navnlig i de engelske Colonier i Vestindien paalagt Fabrikationen af Rom en betydelig Afgift, forsaavidt Productet ikke forlader vedkommende Ø; saaledes blev der, som det fremgaaer af en i Aaret 1861 mellem Gou-vernementet for de dansk-vestindiske Øer og St. Croix Borgerraad ført Brevveksling, paa Barbados opkrævet en Afgift af 24 Cents pr. Gallon, og denne Afgift antages ikke senere at være bleven nedsat; og paa Jamaica opkræves endog, efter hvad jeg fra paalidelig Kilde har erfaret, en Afgift af 5 sh. (125 Cents) pr. Gallon, en Afgift, som er saa langt fra at ansees for trykkende, at man endog nylig, da Budgettet ventedes at afslutte med en Underballance, har bragt under Spørgsmaal at forhøje den. I det Borgerraadet i sin Tid gif ud fra et Forbrug paa St. Croix, svarende til det paa Barbados stedfindende, kom det til det Resultat, at man vilde kunne vente Afgiften erlagt for 50,000 Gallons om Aaret, hvilket ved en Sats af 20 Cts. pr. Gallon, som Borgerraadet udtalte sig for, vilde give en Indtægt af \$ 10,000 om Aaret. At den erlagte Afgift maatte godtgjøres ved Udførsel, for hvilken en særlig Told beregnes, er en Selvfølge, ligesom ogsaa, at saadanne andensteds fra indførte spirituose Drikke, saavel som Ølster, der kunne træde i Concurrence med Romforbrugen, maatte underkastes en tilsvarende Indførelselstold. Det tilføies, at Indførelsen af en Romafgift, som først var bragt paa Bane af